

Тарасикова знахідка

Василь Чухліб

Тарасик будував фортецю. Вивів мури, вежу. Далі взявся копати рів. І раптом наткнувся на щось тверде.

Тарасик з цікавістю розгріб землю і дістав іржаву гострозубу залізачку.

— А дивіться-но, дідусю, що я знайшов! — кинувся він до діда Овсія, що клопотався в садку.

— Ця залізачка,— сказав дід,— осколок від снаряда, бодай йому!..

— Від справжнісінького снаряда?

— Авжеж. Ще з війни лишився.— Дід покрутив у руках осколка, трохи помовчав, ніби згадував щось.— Ех війна, війна! — зітхнув він.— Скільки вона людям горя накоїла!.. Та хоч фашисти і були до зубів озброєні, ми їх все одно здолали...

Дід підкинув осколка на долоні, а тоді розмахнувся і шпурнув якнайдалі в густу кропиву.

— Це щоб ти, Тарасику, об нього ногу не наколов,— сказав він і пошкутильгав у садок до яблунь.

Тарасик дивився йому вслід. Одна нога в діда була дерев'яна і тихенько порипувала...